

Løgmaður fær einsamallur útvarpið til politiska propagandu

Á ólavsøku varð, eins og henti er ígjøgnum öldir, tingið sett.

Aftaná at tingformaður, næstformaður og skrivarar vóru valdir, fekk lögmaður orðið fyrri, sum hann segði, at geva eitt yvirlið yvir figgarstandin, vinnulivið og ta politisku støðuna.

At lögmaður gjørdi hetta, hevði einki verið at funnist at, men bara verið beint, um hinum flokkunum varð givið høvi at bera fram teirra hugsan og metan av figgarviður-skiftinum, vinnulivsviður-skiftinum og teirri politisku støðuni.

Men tað var bara lagt upp til lögmannin at nýta útvarpið til eina nógva meir partapolitiska agitastjónarøðu enn til eina sakliga ólitaða framlegu av víður-skiftinum, sum tey liggja og sum tey háttu sær í dag.

Løgmaður hevði lyndi til at geva sitandi stjórn og stjórnar-flokkum heiður og rós fyrri dugna stýri, og gjørdi hann serliga nógva burtur úr innløguvokstrinum.

Men vildi lögmaður verið sannfóru, legði hann aftrat, at rætt er tað, at landið soleiðis hevur havt vaksandi inntøku í krónutali, og at innløgurnar til landskassan eru runnar upp við einum vøkstri upp á miljónur um árið, men hin dyggasti parturin av inntøkuvokstrinum hjá fólkinum stavar frá, at Ísland og Noreg, Bretland og Týskland hava givið millum tridjungi og helmingi av okkara arbeiðs- og fiskimonnum ársvinnu, ið hevur verið nógva størri, enn menn hava kunnað fingið her á landi. Hovdu okkara fiskimenn ikki havt atstoður at fingið hetta arbeiði í útlandinum og komið heim aftur við peninginum, vildi neyðin og armóðin verið í dur-unum hjá monnum her á landi. Og tær øktu innløgur til landskassans eru komnar við eini tollðýkjan á fólkið og óking av tí beinleiðis skattinum hjá tí meinigna manninum í ein mun, sum eingin hevur verið vitni til áður her á landi. Og samstundis sum hetta er farið fram, hava teir stóru ikki bara fingið miljónur í gávu úr landskassanum, men eru vorðnir skatta friir.

Men ein tilíkan »objektivitet«, ein tilíkan sannleikskærleika lá ikki lögmanninum á hjarta.

Men lögmaður og stjórnar-flokkarnir skulu vera vísir í, at tað ikki

finnast arbeiðsmenn og fiskimenn og onnur láglønt, ið spyrja:

Hví skal hetta órættvísi ríkja, at vit skulu dýkjast undir í tollum og beinleiðis skattum, meðan teir veruliga stórinntøkumennirnir skulu fáa miljónagávur úr landskassanum og haraftrat fáa skattiafrælsi uttan mun til, hvussu stóra inntøku, teir so hava?

Hvussu ber tað til, at okkara verkamenn og fiskimenn skulu noyðast út av landinum fyrri at arbeiða fyrri dagligt breyð, tá ið land ið við sínum lóggávvaldi hevur atstoður til at gera sær atgongd til allan tann pening, ið okkum torvar til bygging av nóg nógva og nóg góðum fiskiforum?

*Løgmaður sigur frá, at landsstýr-
isflokkarnir hava ílt í hyggju við-
vikjandi pristalsútrokningini.*

Pristalshátturin er ikki góður, sum er, sigur lögmaður, tí tað kann henda, at pristalið fer upp, uttan at fiskaprísurin fylgir við. Hann vil hava pristalið at falla, um fiskaprísurin rillar, og henda

Dýrari vørur - minni løn!

Her er stuttligt at liva í Føroyum!

Landsinntøkan — tað vil veruliga siga skattur og tollur — er økt við umleið eini miljón kr. á hvørjum einasta ári, síðan sambandið og fólkalokkurin gingu saman um landastýrið í Føroyum. Hetta er óhugnaligt!

Og tvífalt óhugnaligt er tað, tá ein hugsar um, hvørjar herðar hesar byrður verða lagdar á. Tær stóru inntøkurnar eru at kalla skattafríar, so her verða tað tey við teim smærru inntøkunum, ið megu sviða fyrri alt fólkið — tey við fastari løn og arbeiðari og fiskimaður, ið skatta av hvørjum oyra, tey tjena. Men hitt mest órættvísa er tó tollurin, ið níður harðast húskini við nógva bornum.

Og nú sigur lögmaður frá, at komandi figgarløg roknað við eini landsinntøku uppá 15 milj. kr. — 1,3 milj. meira enn síðsta figgarløg.

Henda meirinntøka skal fáast til vegna við meira skatti, meira tolli, gjald á útflutning av fiski

elling skal fara fram uttan mun til, um vøruprísirnir vaksa og gera tað dýrari og dýrari hjá fólki at liva.

Men vit hugsa, at vit kunnu siga lögmanni og stjórnarflokkunum, at arbeiðaraffjaldina verða teir ikki at taka við tilíkinum livskorum.

*Løgmaður verður við at tala um
fyrivarni hjá landsstýrinum, eitt
fyrivarni, sum landsstýrið ongatíð
hevur tíkið.*

Aftur her í tróntalu sínj loyvi lögmaður sær at tala um fyrivarni landsstýrisins í sjómarsmálinum.

Hann er so sanniliga ikki smæðin, okkara góði lögmaður.

Hann ger hetta, hóast hann í sær sjálvum veit, at landsstýrið einki veruligt fyrivarni tók yvirfyrri bremum í sjómarsmálinum.

Tað, at landsstýrið og stjórnar-flokkarnir bóðu danska stýrið yvirfyrri bremum siga, at teir hildu sær rætt til at koma aftur at samráðast, er einki fyrivarni sjómarsmálinum viðvíkjandi.

Sjálvandi lovaði danska stýrið at gera hetta, tí sjálvt um teir einki tilíkt søgdu við bretar, kundi eingin forða teimum til eina og

SOSIALURIN

Útgevur:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villt Sørensen.

Bo x 76.

Prentsmíðjan á Heysbreyt
TELF 1820

hvørja tíð at fara til bretar at samráðast.

Men bretar stóðu óbundnir, og teir standa óbundnir. Teir kunnu siga: hond ið hevur. Tí hava bundið tykkum fyrri 12 ár, og tað má standa við soleingi tað fellur okkum best.

At so er, vísir best úrslitið, nevndin fekk, ið niður fór at samráðast.

Hon kom sum av torvheiðum!

Og er tað satt, harra Fríðrikur Hansen, tjóðveldislogtingsmaður, at tú tjóðveldisflokksins vegna saman við øllum hinum nevndarlimunum skrivliga hevur gingið við til at skjóta samráðingarnar út til einaferð í 1958?

Um hetta er so, kundi tú verið so góður at greitt okkum frá, hvussu teir hava borið seg at við at umvenda teg!

Hetta verður forvitnisligt hjá Føroya fiskimonnum at frætta eitt sindur um.

*Løgmaður boðar frá, at vit skulu
ikki vænta fólkatryggingina higar
til lands, fyrr enn vit hava fingið
skip, nóg nógva skip!*

Hetta vóru dæpur tíðindi fyrri tey gomlu, avlamisfólk og onnur treingjandi, tí tey vita, at við hesum landsstýrinum verða vit aldri at fáa nóg nógva skip.

Men loðið og hugstoytt hjá teim gomlu og avlamisfólkunum at vita at teir, sum einki kunnu, veita einstøkum monnum og feløgum miljónur í árligum gávum, halda tað vera óráð at fara til eina nýggja sosiala skipan, ið tvífaldar hjálpin til tey gomlu og sjúku, uttan at tað — tá ið allir faktorar verða tiknir við — verður at kosta landskassanum meiri enn ein brots part av teimum tveimum miljónunum, sum lögmaður ræður yvir.

O. s. fr., o. s. fr. háttaði lögmannstalan seg.

Men lat okkum leggja niður fyrri hesa ferð.

o. m. a. Men alt ber tann sama vegin — tær smærru inntøkurnar skulu gjalda.

25.000 kr. aftrat til bilarnar at gjalda.

Men einki oyra til fólkatrygging!

Tey gomlu kunnu bíða til betur tíðir — um tær nakratíð koma!

Men landsumsitingin, ja, hon fær eitt sindur meir — 100.000. Um hetta so er til honhækkan ella til fleiri kontórir, tað vita vit ikki enn.

Og so skal setast ein nevnd at kanna møguligleikan fyrri at trýsta pristalið niður.

Hægri skattur, hægri tollur og hægri prísir á neyðsynjarvørurnar! — Og minni løn!

Já, her er stuttligt at liva í Føroyum — undir hesum stýrinum ið hvussu er!

Um tað so kann vera nokrum ein uggi, at føroyingar sjálvir hava latið seg leið fram at valborðinum at valt hetta stýri, ja, tað er so ein annar spurningur.